



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **X. Z. T.**  
bytem X  
zastoupen JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA, advokátem  
se sídlem Dominikánské náměstí 656/2, 602 00 Brno

proti  
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**  
se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

za účasti: **X. P. A.**  
bytem X

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2022, č. j. X, a rozhodnutí Městského úřadu Nového Města na Moravě ze dne 18. 1. 2022, č. j. X, se *ruší* a věc se *vrací* žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný *je povinen* zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Milana Vašíčka, MBA, advokáta se sídlem Dominikánské náměstí 656/2, 602 00 Brno.

**Odůvodnění:**

**I. Podstata věci**

1. Žalobce podle správních orgánů spáchal přestupek ublížení na zdraví. Rdousil podle nich jiného muže, se kterým se dostal do konfliktu. Žalobce však namítá, že ho nerdousil. Opačné závěry správních orgánů podle něj nemají ve spise potřebný (odborný) základ. Právě na námitku, že správní orgány nezjistily skutkový stav řádně a v rozsahu, který by

nevyvolával o skutkovém ději pochybnosti, se krajský soud zaměřil. A musel v tomto směru dát žalobci za pravdu.

## II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. V úterý 11. května 2021 po sedmé hodině večer proběhla v Radešíně šarvátka. Vzešlo z ní obvinění žalobce, že po předchozí slovní rozepři fyzicky napadl pana P. A. („poškozený“). Oběma rukama ho měl uchopit za krk a začít ho škrtit. Tím mu měl způsobit natažení vazů a pohmoždění svalů krční páteře, které si vyžádalo ošetření na chirurgické pohotovosti v nemocnici v Novém Města na Moravě spolu s následným léčením.
3. Šarvátka byla původně předmětem úkonů trestního řízení. V červenci 2021 však státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Žďáru nad Sázavou shledal, že nejde o trestní věc. S ohledem na nižší společenskou škodlivost jednání žalobce podle něj postačovalo uplatnění přestupkové odpovědnosti. Věc proto odevzdal k projednání přestupku. Řízení o něm zahájil Městský úřad Nového Města na Moravě („městský úřad“) na počátku října 2021. Předmětem přestupkového řízení bylo obvinění žalobce z přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. Dopustí se ho ten, kdo jinému ublíží na zdraví. Městský úřad na 10. 11. 2021 nařídil ústní jednání, k němuž předvolal žalobce, poškozeného a další svědky.
4. Při ústním jednání jako první vypovídal žalobce. Uvedl, že má v Radešíně na starost kanalizaci a vodovod jako odpovědný zástupce. Kvůli poruchám probíhala celý rok oprava kanalizace, kterou organizoval. V den šarvátky šli se svým kolegou J. F. („kolega žalobce“) vytýčit poruchy na stoce. Jedna plocha poruch byla před domem rodiny A. Vytyčovali ji a v tom se otevřela se vrata. Celá rodina A. vyběhla na ulici. Začala je slovně napadat. Kolega žalobce odešel. On sám se snažil dostat zpátky ke své nedaleko zaparkované motorce a místo opustit. Celá rodina se vydala za ním. Před motorkou se otočil. První tam byl poškozený, kterého odstrčil. Nevěděl, co miní dělat. Poškozený se na něj v mžiku vrhnul a chytil ho za levou ruku. Stejně jako jeho otec. Začali s ním cloumat. Po chvíli se žalobce vysmeknul, nasednul na motorku a ujel. Poškozeného nenapadl, jen se bránil. Oběma rukama ho odstrčil v úrovni hrudi. Na dotaz městského úřadu žalobce vyloučil, že by ho škrtil. U celé této události byli čtyři členové rodiny A. a jejich sousedka T. U poškozeného si nevšiml, že by utrpěl zranění. Lomcoval s ním, takže asi zraněný nebyl.
5. Když ho drželi za ruku a chtěli ho povalit, tak měl opravdu velký strach. Stáli proti němu mladší muži. Nešlo předjímat, jestli by se ubránil. S rodinou A. měl normální vztahy do momentu, než pes rodiny žalobce pokousal jejich psa. Pak už to bylo horší. A podstatně horší to bylo od tvorby územního plánu Radešína, na kterém se podílela manželka žalobce jako místostarostka. Územní plán ovlivnil pozemek A. a na jednáních o něm to byla jejich exhibice v negativním smyslu slova.
6. Následně vypovídal poškozený. S rodinou na dvorku chystali beton na oplocení pozemku. Sestra poškozeného si všimla, že se někdo pohybuje na obecní cestě u jejich pozemku. Máma se šla podívat. Chvilí poté šli i ostatní, aby ji psychicky podpořili. Někdo na obecním pozemku něco zaměřoval. Uviděli na místě žalobce. Máma se ho ptala, co tam chce dělat. Žalobce s ní začal diskutovat. Padla od něj vulgární slova. Jakmile jí řekl, že se na ni může vys\*\*t, řekl poškozený žalobci, aby se k jeho rodičům choval slušně. Žalobce pak začal odcházet k lesu. Slyšela je sousedka T., která mu přišla taky říci svůj názor na

věci ohledně kanalizace. Poškozený jí chtěl říct, že žalobce umí jen urážet. Pak byl mezi jejich domem a domem sousedky T. Žalobce seděl na motorce, zvedl se z ní a během toho k němu přicházel poškozený. Žalobce na něj úplně nečekaně vystartoval. Chytil ho oběma rukama a začal ho škrtit. Vše viděla rodina poškozeného i sousedka T.

7. Poškozený se snažil z rukou žalobce dostat, v tom mu pomáhal otec a sestra. Jakmile se s jejich pomocí ze sevření dostal, snažil se nadechnout. Řekl žalobci, že tohle už bylo moc, že si tohle k němu dovolovat nebude a že na něj zavolá policii. Žalobce mu řekl: „Klidně si volej“. Poškozený na policii zavola. Po návratu domů si vzal prášek, začala mu třesit hlava. Bolest nepřestávala, spíše se zvětšovala. Jel proto raději do Nového Města na Moravě na ošetření. Poté věc nahlásil na policii, kde s ním sepsali protokol. Na pohotovosti tehdy dostal krční límec. Druhý den šel do práce, ale kvůli bolesti nevládl pracovat. Ve čtvrtek 13. 5. 2021 proto šel za svojí obvodní lékařkou, která mu napsala neschopenku na 14 dní. Poté chodil na rehabilitace.
8. Městský úřad se poškozeného ptal na fotografie, které jsou v trestním spise předaném od orgánů činných v trestním řízení. Poškozený vysvětloval, že je po zavolání policie pořídila jeho sestra. Nejprve jde o fotky jeho krku. Přetrvávaly ovšem bolesti, proto ho sestra prohlédla a našla skvrny na hlavě, které také vyfotila. To bylo s odstupem několika dnů po první kontrole u obvodní lékařky. Její zprávu s vystavenou neschopenkou neměl, proto ji městskému úřadu nepředložil. Poškozený dodal, že ho žalobce držel za krk dobrou minutu. Zavřel oči a snažil se sundat ruce. Jakmile mu k tomu pomohli otec a sestra, předklonil se a snažil se to rozdýchat. Policii vše nahlásil osobně po vyšetření. Po telefonu mu řekli, ať přijde osobně.
9. Zmocněnec žalobce se poškozeného ptal, v kolik hodin a kterého dne vznikly pořízené fotografie. Poškozený odpověděl, že fotky krku vznikly 11. 5. 2021 v cca 19:15. Fotka hlavy s odstupem pár dní, nevěděl přesně kdy. Zmocněnec žalobce pak v reakci na výpověď poškozeného sdělil městskému úřadu, že poškozený mohl po údajném rdoušení normálně chodit a komunikovat. Policistům popsal incident způsobem, že nepovažovali za nutné na místo vyslat hlídku. Na pohotovosti navíc odmítl nabízené ošetření formou infuze, což vyplývá z lékařské zprávy.
10. Na ústním jednání následně jako svědkyně vypovídala sousedka T. Popisovala vulgární jednání žalobce vůči ní i rodině A. Podle jejích slov „vlítl“ na poškozeného a začal ho škrtit. Křičeli, ať ho pustí. Už se to jednou někomu jinému stalo, ví to celý Radešín. Chtěla se žalobce zeptat na problémy s netekoucí vodou. Když se ho ptala, už tam byli A. Nadával jim. Poslal sousedku T. do p\*\*\*le, zuřil a volal, ať vypadne. Jak byl u motorky, tak se otočil a napadl poškozeného. Začal ho škrtit. Důvod neznala. Vzpomíná si jen, že mu poškozený říkal, ať se chová nějak k rodičům. Žalobce ho chytil za krk oběma rukama. Stál zepředu, škrtil ho. Ostatní mu říkali, ať poškozeného pustí. To stejné žádal i otec poškozeného, který dodával, že se ostatní bojí na žalobce šáhnout. Vůbec nikdo na něj nesahal. Po chvíli žalobce poškozeného pustil. Sousedce T. připadalo, že ho držel dlouho. Kdyby ho držel možná ještě vteřinku, tak už by byl po smrti. Nedokázala říct, jak dlouho to bylo. Už lapal po dechu, nemohl vůbec dýchat. Žalobce po puštění poškozeného odjel.
11. A. pak řešili, že pojedou k doktorovi. Poškozený měl tak zmačkaný krk, že nemohl ani lapit dech. Měl tam drápance a otlaky. Bylo to dlouho vidět. Na místě byl jen žalobce, A.

a ona, nikdo jiný. Zmocněnec žalobce se sousedky T. ptal, jak dlouho trvalo to škrcení. Odpověděla, že to byla doba. Nešlo o chvíli, že by žalobce poškozeného chytil a pustil. Kdyby to tak bylo, mohl by dýchat. Případlo jí to jako hrozně dlouhá doba.

12. Další svědkyní byla sestra poškozeného. Slyšeli, jak někdo chodí po cestě. Vyšli všichni z rodiny a viděli žalobce s jeho kolegou. Žalobce měl v ruce sprej. Vyznačoval závady na kanalizaci. Dva měsíce předtím jim přímo na jejich vjezdu vybagrovali velkou díru, kvůli které nemohli vyjet autem. Neinformovali je o tom. Rodiče proto žalobci říkali, co to má znamenat, a proč tam zase něco značí. Bylo by slušné zazvonit a domluvit se, pokud chtějí vstoupit na cizí pozemek. Kolega žalobce se v ten moment vzdálil k sousedům na dvůr. Jakmile řekli, že se jim to nelíbí, tak žalobce začal vulgárně nadávat. Z rodiny A. nikdo žalobce nenapadal. Odešel před sousední rodinný dům, kde k němu přišla sousedka T. Dost hlasitě se domlouvali ohledně problému s vodou. Matka poškozeného šla s poškozeným k sousedce T., aby jí řekli, co se děje. Žalobce stále křičel vulgarismy. Proto poškozený řekl, ať se k rodičům chová slušně a neuráží je.
13. V ten okamžik po něm žalobce vystřelil a začal ho škrtit. Sestra poškozeného a jeho otec se snažili odtáhnout ruce žalobce od krku poškozeného. Jak dlouho to trvalo, to nevěděla, ale určitě do minuty. Po odtrhnutí rukou žalobce od krku poškozeného řekli, že zavolají policii a žalobce odvětil, ať ji klidně zavolají. Pak odjel. Poškozenému se přitížilo. Šel domů, vzal si prášek a zavolal policii. Sestra poškozeného vyfotila na telefon to škrcení a škrábance na krku. Fotografie vznikly hned po útoku. Potom jeli na pohotovost a následně na policii, kde podali oznámení. Poškozený dostal neschopenku, nebylo mu dobře. Městský úřad se ptal, zda fotila ten den nebo později. Sestra poškozeného odpověděla, že i později, až se objevila modřina. Ale ty škrábance vyfotila hned po útoku, možná tak do tří minut. Krk měl pohmožděný se škrábanci, byl celý červený. Druhý den večer jí ho ukazoval a byl pořád červený, pohmožděný s viditelnými škrábanci.
14. Po sestře poškozeného vypovídal jeho otec. Betonovali sloupky. Někdo z rodiny uviděl žalobce, jak u jejich pozemku chodí s pásmem a dělá červené čáry na zem. Vyšli ven a manželka se ho ptala, co se děje a co označuje. Asi o dva měsíce dříve jim vybagrovali velkou díru na vjezdu, aniž by jim to řekli. Manželka žalobci řekla, že je slušnost to oznámit. V tom přišla sousedka T. a ptala se žalobce na vodu. Už byl roztrpčený a řekl, že se na ně může vy\*\*t a ať jdou do p\*\*\*le. Vedle manželky stál poškozený a řekl žalobci, ať se k rodičům chová slušně. V ten okamžik po něm žalobce vyjel a začal ho škrtit. Lekli se a začali mu odtahovat ruce, aby ho pustil. Potom žalobce odjel. Poškozený mu říkal, že zavolá policii a on mu řekl, ať si klidně zavolá. Ještě se mu smál. Po obci se ví, že takové škrcení žalobce není poprvé. A. mají se žalobcem velice špatné zkušenosti. Je to arogantní a agresivní člověk. Škrcení probíhalo dost dlouho. Po napadení měl poškozený na krku fleky od prstů. Potom i nějaké modřiny.
15. Jako poslední vypovíдалa matka poškozeného. Dodělávali tehdy plot, slyšeli hlasy, tak se šli podívat a viděli žalobce a jeho kolegu, jak tam chodí s pásmem a sprejem vyznačují nějaké značky u jejich pozemku. V březnu taky takto něco vyměřoval. Ptala se ho tehdy, jestli tam budou něco dělat, ale nechtěl se s ní bavit. A pak jim vybagrovali díru ve vjezdu. Proto za ním teď šla a řekla, že je slušnost dát vědět. Žalobce pak spustil vodopád vulgarit. Mezitím přišla sousedka T., na níž byl také sprostý. Pak už to mělo rychlý, nečekaný spád. Poškozený řekl žalobci, aby jim nenadával. On najednou vystřelil, chytil ho pod krkem a

začal ho škrtit. Otec a sestra poškozeného přiběhli a snažili se sundat ruce žalobce. Poškozený mu řekl, že už to bylo moc, že zavolá policii. Žalobce se jízlivě zachechtal a odjel. Poškozený si vzal prášek, měl bolesti, motala se mu hlava. Šli proto na pohotovost a na policii. Předtím všechno vyfotili. Poté se dozvěděli, že poškozený nebyl prvním případem podobného napadení. Kdyby nepřiběhl otec poškozeného a jeho sestra, tak neví, jak dlouho by ho žalobce držel. Možná až do konce. Krk poškozeného byl po napadení rudý, měl na straně škrábanec. Za několik dní se mu udělala modřina.

16. Městský úřad poté provedl k důkazu několik listin z trestního spisu včetně fotografií pořízených sestrou poškozeného a lékařských zpráv. Na barevných fotografiích ve spise lze zepředu na krku pozorovat zarudlý souvislý pás o šířce několika centimetrů procházející z pohledu focené osoby v kuse zleva doprava přes ohryzek focené osoby i lehce pod ním (foto na č. l. 30 trestního spisu), který pokračuje na pravé části krku, na níž lze pozorovat i škrábanec a zarudlou část postupující až do vlasů pod uchem foceného (foto na č. l. 31 trestního spisu). Na další fotce je krk poškozeného z jeho levé strany, kde lze také vidět zarudlou část nalevo od ohryzku, která pokračuje pod ucho foceného (foto na č. l. 32 trestního spisu). Na další fotce je opět detail pravé části krku se zarudlou kůží až ve vlasové části hlavy a viditelným škrábancem (foto na č. l. 33 trestního spisu). Následuje opět foto zepředu, kde je opět vidět souvislá zarudlá pasáž, po stranách sahající až k vousům focené osoby (foto na č. l. 34 trestního spisu). Na posledních dvou fotkách lze pozorovat ranky v zadní části hlavy focené osoby (foto na č. l. 35 a 36 trestního spisu). Na fotografiích znázorňujících strany jeho krku poškozený natáčí hlavu, aby byl stav jeho krky dobře viditelný.
17. Co se lékařských zpráv týče, je třeba zejména shrnout obsah zprávy MUDr. M. ze dne šarvátky z chirurgické pohotovosti v Novém Městě na Moravě („první zpráva MUDr. M.“). Lékař ji vyhotovil po půl deváté večer. Plyne z ní, že poškozený přijel po napadení „sousedem, který jej začal škrtit. Bránil se, snažil se vyprostit ze sevření, hnul si přitom krkem, nyní si stěžuje na intenzivní bolestivost v oblasti P strany krku a zad, s vystřelováním do hlavy a k lopatce.“ Lékař poté uvedl v rámci objektivních zjištění, že hlava byla orientačně bez lateralizace (posun ke straně – pozn. krajského soudu). Krk se zarudnutím, ale difúzně, v okolí límce, „dáno spíše insolací“ (ozařováním slunce – pozn. krajského soudu). Lékař doplnil: „nejsou patrný hematomy, strangulační rýha apod...“. Pohyb krční páteře měl poškozený omezený. Ohnutí lékař označil hodnotou – 5. Otočení vlevo hodnotou 20 a otočení vpravo hodnotou 45. Poškozený měl bolestivé trapézy hlavně vpravo a kývač. Lékař provedl také rentgen krční páteře, ze kterého plynulo, že obratlová těla měl poškozený bez posunu, bez komprese.
18. Závěr první zprávy MUDr. M. zněl, že šlo o napadení škrcením, distorzi krční páteře (podvrknutí, během kterého dojde k natažení vazivového aparátu páteře – pozn. krajského soudu) a *torticollis* (stočení hlavy k jedné straně krku – pozn. krajského soudu). Lékař poškozenému doporučil nosit cca týden měkký límec a klidový režim. Měl používat analgetika a myorelaxancia (Ibalgín 400, Sirdalud a dále také Dioclefenac). Poškozený odmítl nabízenou spasmolýtickou infuzi.
19. V trestním spise, který tvoří po odevzdání věci k projednání přestupku součást správního spisu, je také zpráva MUDr. M. ze dne 25. 6. 2021, o níž ho požádal policejní orgán („druhá zpráva MUDr. M.“). V této zprávě mj. uvádí, že k otázce příčiny poranění

poškozeného vycházel z anamnézy uvedené samotným poškozeným, který zmínil škrcení sousedem. Zjistil pak pouze difúzní zarudnutí okolo krku, které mělo spíše charakter insolace (spálení slunečním zářením). Nebyly u něj patrné stopy po prstech, dlaních či strangulační rýha. Zranění omezila obvyklý život poškozeného podle jeho názoru minimálně. Nevěděl o komplikacích, ani trvalých následcích.

20. Žalobce se vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Motivací poškozeného je snaha pomstít se žalobci za politické angažmá v Radešíně. Žalobce při incidentu stál proti přesile. Bylo mu již 57 let. Je po rozsáhlé operaci srdce. Poškozenému je téměř o 20 let méně, nemá žádné zdravotní komplikace a je v dobré fyzické kondici. Jednání žalobce nezpůsobilo poškozenému žádné zranění a spadalo bezpochyby do mezí nutné obrany. Iniciativa byla od počátku na straně poškozeného a jeho rodiny. Poškozený a další účastníci měli nad ním fyzickou i početní převahu. Žalobce nemohl poškozeného rdousit, pokud mu měli na ruku viset ostatní. Poškozený by se nesměl bránit, ale pouze se nechat pasivně škrtit. Pokud by žalobce škrtil poškozeného po dobu jedné minuty, byl by v bezvědomí.
21. Zranění, která měl žalobce způsobit poškozenému, neodpovídají zraněním, která mají oběti rdoušení. Poškozený se dostavil cca po dvou hodinách od incidentu na pohotovost, kde objektivně žádné zranění nezjistili. MUDr. M. ve své první zprávě výslovně uvedl, že na jeho krku bylo patrné pouze difúzní zarudnutí způsobené spáleninou od slunce. Dále popsal omezenou hybnost páteře. To je v dané věkové skupině jev zcela běžný. Nemusí souviset s údajným napadením. Následně mu MUDr. M. doporučil nosit límec a užívat Ibalgin. To by lékař pro jistotu doporučil každému pacientovi, u kterého by nezjistil objektivní zdravotní komplikace a který by si stěžoval na bolest krku. U poškozeného šlo evidentně o následky jeho celodenní práce při míchání betonu na sluníčku v téměř 30 °C. Zranění typicky způsobená rdoušením odpovídají hematomům, oděrkám a škrábancům na krku v místech, kde by rdousící měl poslední články prstů a nehty. Nikoliv souvislému pravidelnému pásu zarudnutí. Mezi následky rdoušení patří polykací potíže, vykašlávání krve, chraptění a překrvení hrtanu. Častou je také zlomenina jazyky a chrupavky štítné. Žádné z těchto následků však poškozený neměl a ani je neuváděl.
22. K tomuto tématu žalobce navrhl, aby městský úřadu k důkazu provedl odborné vyjádření MUDr. M. P., Ph.D., MBA, lékaře se specializovanou způsobilostí v oboru chirurgie, ze dne 17. 11. 2021 („odborné vyjádření“). Vzniklo na základě předložené anonymizované dokumentace – obou zpráv MUDr. M., zprávy praktické lékařky ze dne 19. 5. 2021 a 26. 5. 2021, hodnocení bolestného od praktické lékařky ze dne 16. 6. 2021). Odborné vyjádření uvádí, že objektivní nález zachycený MUDr. M. neobsahuje žádné stopy rdoušení či škrcení (tedy především podlitiny, hematomy, oděrky či strangulační rýhu), při fyzikálním vyšetření MUDr. M. stanovil pouze zarudnutí krku charakteru insolace (tedy následek zvýšeného slunění) a jednostranně omezenou hybnost páteře. Přiložený rentgen a sonografický nález rovněž vykazují zcela fyziologické hodnoty. Při ošetření poškozený odmítl analgetickou infuzi, lze tedy polemizovat o intenzitě jeho obtíží.
23. Podle odborného vyjádření je zjevné, že zarudnutí, které se podle vyšetření jeví být způsobené sluncem, s předmětným dějem nesouvisí. U omezené hybnosti páteře nelze vzhledem k absenci jakéhokoliv předchozího nálezu s jistotou říci, zda k onomu omezení došlo v důsledku udávaného útoku, nebo se jedná u poškozeného o stav chronický (v naší populaci nejčastěji způsobený např. sedavým zaměstnáním s prací u počítače nebo

dlouhodobou jednostrannou zátěží). Příčinnou souvislost tedy nelze potvrdit ani zcela vyloučit. Udávaný charakter poranění se však neshoduje s udávaným dějem rdoušení. Poškozeným udáváná bolest je vjemem čistě subjektivním, jenž je velmi obtížné objektivizovat či kvantifikovat. Opírá se především o tvrzení pacienta.

24. Doporučená terapie spočívající v podání tabletových myorelaxancií a analgetik spolu s aplikací měkkého krčního límce na dobu jednoho týdne se podle odborného vyjádření jeví adekvátní. Její účinnost je však možné opět hodnotit pouze podle subjektivních vyjádření pacienta. Odborné vyjádření považuje za vhodné zmínit, že při extenzivním nošení krčního límce bez přetrvávající indikace dochází nezhledka k ochabnutí krčního svalstva, projevujícím se především bolestmi v oblasti krční páteře, eventuálně migrénami, zpravidla s následnou nutností fyzioterapie v délce až několika týdnů. Na základě doložené dokumentace se podle odborného vyjádření jeví nepravděpodobné, že ke vzniku poškozeným udávaných potíží došlo v souvislosti s popsáním dějem úrazu ze dne 11. 5. 2021.
25. Žalobce předložil ještě vyjádření jeho kolegy a Ing. R. Ch., který byl starostou Radešína. Z prvního z nich plynulo, že se A. při vytyčování závady na stoce vyřítili a začali žalobce a jeho kolegu slovně napadat. Kolega žalobce se cítil ohrožený, proto se uchýlil na dvůr nedalekého domu, kde bydlí jeho známý. Očitým svědkem dalšího vývoje situace nebyl. Ing. Ch. uvedl, že ho žalobce informoval o slovním a fyzickém napadení ze strany poškozeného. Nehovořil o tom, že by někoho rdousil, naopak se pouze bránil útoku. Vyjádřil přesvědčení, že nikdo nebyl po incidentu zraněný. Ing. Ch. zmínil, že matka poškozeného a sousedka T. byly při projednávání územního plánu velmi vypjaté a emočně svými výstupy komplikovaly řádné jednání. Docházelo i ke slovním útokům vůči členům zastupitelstva. Žalobce navrhl městskému úřadu, aby jeho kolegu i Ing. Ch. vyslechl. Připojil také archiv počasí, ze kterého vyplývá, že 11. 5. 2021 bylo v Kraji Vysočina 26° C.
26. Městský úřad rozhodnutím ze dne 18. 1. 2022, č. j. X („rozhodnutí městského úřadu“), uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. Podle skutkové věty se ho „dopustil tím, že jinému ublíží na zdraví (sic!), když úmyslně dne 11. 5. 2021 v době kolem 19:05 h veřejně a na místě veřejnosti přístupném, na místní komunikaci poblíž rodinného domu č. p. X v obci R., okr. Žďár nad Sázavou, po předchozí slovní rozepři fyzicky napadnout (sic!) P. A., nar. X, kterého oběma rukama uchopit za krk a začít jej škrtit, čímž mu měl způsobit (sic!) natažení vazů a pohmoždění svalů krční páteře, které si vyžádalo ošetření na chirurgické pohotovosti v Nemocnici Nové Město na Moravě a následné léčení.“ Uložil za tento přestupek žalobci pokutu ve výši 3.000 Kč a povinnost uhradit (kromě nákladů řízení městskému úřadu) poškozenému škodu ve výši 274 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 116 Kč. S nárokem na úhradu nemajetkové újmy městský úřad odkázal poškozeného na příslušný soud.
27. Městský úřad vycházel především z výpovědi žalobce, výpovědi poškozeného, výpovědi matky poškozeného, jeho otce i sestry a výpovědi sousedky T. U rekapitulace každé svědecké výpovědi uváděl, zda se shoduje s tím, co již daná osoba uvedla v podaném vysvětlení v trestním řízení. Jediný, kdo vypovídal rozdílně, byl podle městského úřadu žalobce. V trestním řízení řekl, že poškozený narazil do jeho rukou. Nyní řekl, že ho odstrčil. Městský úřad konstatoval, že je zde dostatek důkazů k prokázání viny

obviněného. Shledal, že se výpovědi svědků v podstatných bodech shodují. Výpověď žalobce se s nimi rozchází v části týkající se samotného napadení (škracení). Všichni svědkové jednoznačně potvrdili, že žalobce poškozeného chytil pod krkem a škrtil ho po dobu cca jedné minuty.

28. K námitkám žalobce uvedl, že jeho kolega ani Ing. Ch. nebyli očitými svědky celé události, proto je městský úřad nevyslychal. Nic nenasvědčuje tomu, že by výpovědi rodiny A. a sousedky T. byly nevěrohodné či lživé. Tvrzení, že se žalobce pro svůj zdravotní stav a věk nemohl dopustit přestupku, ničím nedoložil. Podle městského úřadu se ani neprokázalo, že by žalobce naplnil podmínky nutné obrany. Městský úřad nepovažoval za absurdní, aby žalobce po dobu jedné minuty rdousil poškozeného oběma rukama. Je pochopitelné, že poškozenému a přihlížejícím trvalo několik okamžiků, než zareagovali. Pokud někdo někoho drží pod krkem, pak má držený omezené možnosti obrany. Z fotografií sestry poškozeného je zřejmý škrábanec na pravé straně krku a rudé skvrny nepravidelných tvarů po celé ploše krku. Ty podle městského úřadu odpovídají mechanismu útoku a popisu napadení svědky i poškozeným, tedy že se přihlížející snažili „dostat“ ruce žalobce z krku obviněného. Poškozený i žalobce stáli čelem k sobě.
29. Žalobce sice jako důkaz navrhl odborné vyjádření. To ovšem vzniklo bez osobního vyšetření poškozeného. Daný lékař sám uvádí, že vycházel pouze z anonymizované dokumentace. Městský úřad proto odborné vyjádření nevyhodnotil jako důkaz. Slovo insolace je pak třeba dát do kontextu. Ve zprávě se uvádí „krk se zarudnutím, ale difuzně, v okolí límce, dáno spíše insolací“. Podle městského úřadu z ní tedy nevyplyvá, že červené skvrny na krku poškozeného na jisto způsobilo spálení od slunce. Vyplyvá z ní, že poškozený utrpěl distorzi C páteře a *torticollis*. Z archivu počasí plyne, že toho dne bylo v Kraji Vysočina polojasno, teplota 26° C. Správním orgánu tedy není zřejmé, jak žalobce dospěl k závěru, že poškozený strávil celý den na sluníčku v téměř 30° C. Nic takové ze svědeckých výpovědí nevyplynulo. Z fotografií je zřejmé, že červené skvrny na krku poškozeného nejsou jednolité, okraje jsou nepravidelné (zvlněné) a nekopírují hranici límce oblečení. Skvrny se nacházejí jak na přední části krku, tak na zadní. Na pravé straně krku je škrábanec. Je nepravděpodobné, že by se popálenina od slunce na kůži projevila takto.
30. Žalobce se protiprávního jednání dopustil v nepřímém úmyslu. K nároku poškozeného na náhradu škody městský úřad konstatoval, že se nepodařilo prokázat, že by pracovní neschopnost (a na ni navázané náklady) měla příčinnou souvislost se zraněním poškozeného. Ke zranění došlo ve večerních hodinách dne 11. 5. 2021. Pracovní neschopnost však vznikla až od 13. 5. 2021. Doba trvání pracovní neschopnosti i její počátek byly zcela nepřiměřené nálezu z první lékařské zprávy MUDr. M. Zranění nebylo natolik závažné, aby bylo nutné vystavovat pracovní neschopnost. Městský úřad rovněž přihlédl ke skutečnosti, že poškozený následujícího dne přišel do zaměstnání a vykonával ho. Pouze kvůli lékům nemohl řídit a nosil krční límec. Pracuje jako vychovatel ve výchovném ústavu. Městský úřad proto poškozenému přiznal pouze nárok na škodu, která mu vznikla dne 11. 5. 2021, a účelně vynaložené náklady řízení.
31. Žalobce se proti rozhodnutí městského úřadu odvolal. Kromě již dříve uplatňovaných námitek vytýkal městskému úřadu, že neprovedl jím navrhované důkazy, zejména výslechy navržených svědků spolu s odborným vyjádřením). Doložil také lékařskou zprávu, že prodělal tzv. Rossovu operaci srdce. Vytýkal mj. městskému úřadu, že si činí

nepodložené závěry o odborných otázkách. Žalobce proto navrhl žalovanému, aby si pořídil znalecký posudek k otázce, zda zranění poškozeného odpovídají mechanismu útoku.

32. Žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 5. 2022, č. j. X („rozhodnutí žalovaného“), odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. K námitkám na neprovedení důkazů uvedl, že zásada volného hodnocení důkazů, dává prostor správnímu orgánu, aby sám vyhodnotil, které důkazy jsou pro jeho závěry rozhodující. Předmětem řízení bylo jednání obviněného dne 11. 5. 2021 na daném místě a v době kolem 19:05. Není zřejmé, jakým způsobem by měly přispět k objasnění věci některé obviněným navrhované důkazy.
33. Svědci vypovídali konsistentně v trestním řízení i při ústním jednání u městského úřadu. V jejich výpovědích nebyly zásadní rozpory. I pokud by se A. na výpovědích domluvili, tak výpověď sousedky T. popisuje, že obviněný poškozeného uchopil oběma rukama okolo krku. Její výpověď potvrzuje výpovědi A. Sousedka T. v podstatných rysech vypovídala shodně jak před policií, tak při ústním jednání před městským úřadem. Skutečnost, že obviněný svíral oběma rukama krk poškozeného, potvrzují fotografie sestry poškozeného, ze kterých jsou patrné červené otlaky téměř po celém obvodu krku poškozeného. Absurdní je argumentace, že toto červené zbarvení kůže způsobilo slunce. Podle žalovaného zarudnutí kůže na krku těsně pod bradou způsobené sluncem snad ani není možné. Přicházelo by v úvahu, jen pokud by se poškozený opaloval vleže na zádech. Potom by toto zrudnutí bylo po celé přední části krku.
34. Za nelogickou žalovaný označil námitku žalobce, že přestupek nespáchal úmyslně. Žalovaný souhlasí s městským úřadem, že se obviněný přestupku dopustil minimálně v nepřímém úmyslu. Městský úřad pak dostatečným způsobem odůvodnil jak výši náhrady škody, tak i výši náhrady nákladů řízení.

### III. Obsah žaloby

35. Žalobce od počátku kladl důraz na to, že na místě vykonával svou práci. Konflikt nezačal. V jeho průběhu byl pasivní. Poškozený, jeho rodina a sousedka T. chovají k žalobci a jeho rodině dlouhodobě nepřátelské vztahy. Žalobce se cítil se v ohrožení. Poškozeného, který se k němu nadále blížil se slovy, že „k jeho rodičům se bude chovat slušně“, odstrčil. Po krátké strkanici se mu z místa podařilo odjet bez toho, aby kdokoliv komukoliv ublížil na zdraví. Svoji verzi chtěl žalobce prokázat důkazními návrhy, kterým nicméně správní orgány nevyhověly. V provedených důkazech byly zásadní rozpory. Ublížení na zdraví tvrzené poškozeným, podepřené fotografiemi a výpověďmi svědků, vůbec neodpovídá první lékařské zprávě MUDr. M. ani obvykle se vyskytujícím následkům rdoušení. O průběhu skutkového děje jsou nadále zásadní pochybnosti.
36. O žalobcově verzi události svědčí i závěry samotných správních orgánů o náhradě škody poškozenému. Přiznaly mu ji ve zcela marginální části. Nepodařilo se totiž prokázat, že by jeho pracovní neschopnost měla příčinnou souvislost s jeho zraněním. Žalovaný nevysvětluje, jak je možné, že na jednu stranu naprosto důvěřuje poškozenému co do průběhu incidentu, ale nemá v něj v podstatě žádnou důvěru ohledně míry zásahu do jeho zdravotního stavu. Žalovaný se pak opominul vypořádat s důkazním návrhem žalobce na provedení znaleckého posudku a odborného vyjádření. Poškozený popsal následky rdoušení, které mechanismu údajného útoku vůbec neodpovídají. Správní orgány navíc

předmět dokazování účelově omezují na poslední minuty celé situace, aniž by se zabývaly jejím širším kontextem.

37. Správní orgány nekriticky hodnotily důkazy pořízené poškozeným, tedy zejména fotografie jeho sestry. Vůbec se ale nezabývaly tím, proč skvrny na krku zachycené na fotografiích neodpovídají nálezu v první zprávě MUDr. M. Z fotografií by totiž šlo učinit závěr, že poškozený má na celém obvodu krku hematomy (tedy červené otlaky v terminologii napadeného rozhodnutí). Existence hematomů téměř po celém obvodu krku poškozeného ovšem z první zprávy MUDr. M. vůbec nevyplývá. Naopak jasně hovoří o tom, že na krku nejsou patrné žádné hematomy, pouze difúzní zarudnutí.
38. Správní orgány tedy činí nepatřičné závěry o odborných otázkách, konkrétně zda následky popsané poškozeným odpovídají udávanému průběhu incidentu. Dokonce činí závěry o zdravotním stavu poškozeného tzv. „od stolu“. V rozporu s první zprávou MUDr. M., který poškozeného vyšetřil bezprostředně po incidentu. Jakkoliv se tedy může jevit žalovanému „absurdní argumentace, že toto červené zbarvení kůže je způsobeno sluncem“, přestože to první zpráva MUDr. M. explicitně uvádí, nijak se s tímto zásadním rozporem mezi fotografií a danou zprávou nevypořádal. Stejně tak se nevypořádal se skutečností, že žalobce měl na krk poškozeného vyvinout takovou sílu, aby mu způsobil distorzi páteře, a přitom na krku nezanedbal jediný hematoma ani stopu po prstech.
39. I pokud by navíc první zpráva MUDr. M. fotografiím sestry poškozeného odpovídala, stále takto zachycená „zranění“ na fotografiích neodpovídají popsanému mechanismu útoku. Je totiž nemožné obepnout rukama celý krk dospělého muže a rdoušením mu způsobit takto uniformní zarudnutí po celém obvodu krku. Při tomto úchopu krku by logicky největší tlak působil skrze konce prstů (které by tedy zanechaly výraznější otisk). Zejména pod palci by zůstalo nezasažené místo. Poškozený navíc předal orgánům činným v trestním řízení i fotografie svých dalších oděrek na hlavě, které s předmětným skutkem nijak nemohou souviset (viz oděrky mezi vlasy)
40. Žalovaný spatřuje ublížení na zdraví poškozeného právě ve vzniku červených skvrn na jeho krku. Opakovaně v tomto směru poukazuje na pořízené fotografie. První zprávu MUDr. M. hodnotí pouze jako „podpůrný důkaz“. Způsobení červených skvrn na krku poškozeného mu ovšem vůbec správní orgány nedávaly za vinu, protože popis skutku ve výrokové části rozhodnutí městského úřadu hovoří pouze o: „natažení vazů a pohmoždění svalů krční páteře“. K těmto následkům incidentu žalovaný neuvádí ani slovo.
41. Z první zprávy MUDr. M. navíc vůbec nevyplývá diagnóza spočívající v natažení vazů a pohmoždění svalů krční páteře. Lékař diagnostikoval distorzi C páteře a *torticollis*. To potvrdil i městský úřad, který uvedl, že: „Co však z lékařské zprávy vyplývá je to, že poškozený utrpěl distorzi C páteře a *torticollis*.“ Žalobce přitom upozorňuje, že distorzi páteře se rozumí její podvrknutí a pod pojmem *torticollis* se zpravidla rozumí stav vychýlení hlavy na jednu stranu. Ani jeden pojem v žádném případě neznamená natažení vazů a pohmoždění svalů krční páteře. Správní orgány tedy uznaly žalobce uznán vinným ze skutku, pro který není ve správním spise jediný podklad.
42. Červené skvrny ani podvrknutí páteře neodpovídají popsanému průběhu útoku. Žalobce k tomu navrhoval provedení důkazů, které ovšem správní orgány odmítly provést. Jde přitom o zásadní odbornou otázku, na které závisí rozhodnutí ve věci. Žalovaný tedy měl

ustanovit znalce, což bez jakéhokoliv odůvodnění odmítl. Žalobce přitom opakoval, že je zcela zásadní vyřešit otázku, zda vůbec mohl způsobit to, co poškozený uvádí. Žádný z typických následků rdoušení se nezjistil. Distorze páteře v důsledku rdoušení je nepravděpodobná. Vzniká prudkým pohybem překračujícím běžný rozsah pohybů, např. při dopravních nehodách, pádech, napadení úderem do hlavy a obličeje, cloumání za vlasy. Žádný takový prudký pohyb svědci ani poškozený ve svých výpovědích nepopisují. K odborným otázkám věci žalobce opatřil a navrhl jako důkaz odborné vyjádření. Žalovaný ho však bez řádného odůvodnění (stejně jako městský úřad) odmítl provést.

43. Žalobce dále namítá, že nenaplnil formální znaky přestupku. Nemohl se ho dopustit ani úmyslně. Jednal v (putativní) nutné obraně. Kromě toho žalobce namítá, že žalovaný nevypořádal námitku o nepřezkoumatelnosti výroku o náhradě škody.

#### IV. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

44. Žalovaný vzhledem ke shodě žalobních námitek s odvolací argumentací žalobce odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí.
45. Poškozený plně souhlasí s vyjádřením žalovaného. Odkazuje na svá vyjádření v přestupkovém řízení.

#### V. Posouzení věci krajským soudem

46. Žaloba je *důvodná*.
47. Žalobní námitky se dají seskupit na (1) žalobní body týkající se zjišťování skutkového stavu a průběhu dokazování, (2) žalobní body týkající se nenaplnění skutkové podstaty přestupku včetně zavinění, a (3) žalobní body týkající se výroku o náhradě škody. Krajský soud se ovšem (prozatím) zaměří jen na první skupinu námitek. Skutkový základ totiž ještě bude vyžadovat doplnění. A teprve po něm bude možné zjištěný skutkový stav určitým způsobem právně hodnotit.
48. V první skupině námitek žalobce vytýká správním orgánům, že pochybily při zjišťování skutkového stavu a při dokazování. Při zjišťování skutkového stavu v řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil *stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti*. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku tak leží vždy na správním orgánu. *Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se přestupkového jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (in dubio pro reo)*. Obviněnému stačí k tomu, aby jej správní orgán nemohl za přestupek postihnout, *rozumná pochybnost* o otázce, zda se předmětného jednání dopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, bod 18; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, bod 15).
49. Co se týče důkazních možností za účelem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, správní orgány mohou podle § 51 odst. 1 správního řádu v řízení použít jakékoliv důkazní prostředky. Jen je musí získat a provést v souladu se zákonem. A tyto prostředky musí být způsobilé přispět k objasnění skutkového stavu věci.

50. Jak současně uvedl Nejvyšší správní soud, *nelze se spokojit s tím, že „skutečnost, že obviněný se dopustil přestupku, se jeví být pravděpodobnou, či dokonce nejpravděpodobnější verzí skutkového děje. Existuje-li pochybnost, tj. ne zcela nepravděpodobná možnost, že skutkový děj se odehrál jinak než tak, že naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spácháním přestupku v úvahu.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2011, č. j. 7 As 97/2011-68). Platí totiž, že správní trest – stejně jako trest soudní – lze uložit, jen pokud je nade vší pochybnost, že se skutek stal a že se stal právě tím způsobem, jaký správní orgán zjistil a prokázal (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2007, č. j. 1 As 11/2007-70).
51. Pro správnou perspektivu a kontext je třeba připomenout, že žalobce podle správních orgánů spáchal přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. Toho se pachatel dopustí, pokud jinému ublíží na zdraví. Co se rozumí ublížením na zdraví, pak plyne – což správní orgány ani nezpochybňují – z § 122 odst. 1 trestního zákoníku [srov. Vetešník, P. § 7 (Přestupky proti občanskému soužití). In: Jemelka, L., Vetešník, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 968]. Jde o „takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařského ošetření.“
52. V případě tohoto přestupku postačuje co do zavinění nevědomá nedbalost, protože u něj zákon nepožaduje úmyslné zavinění [§ 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, viz Vetešník, P., cit. výše, s. 968]. S ohledem na stejný způsob spáchání s trestným činem ublížení na zdraví podle § 146 trestního zákoníku závisí posouzení, zda se jedná o přestupek anebo o trestný čin, na posouzení tzv. zásady subsidiarity trestní represe podle § 12 odst. 2 trestního zákoníku (trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu).
53. Hranice mezi přestupkem a trestným činem spočívá nejen v posouzení společenské škodlivosti, ale zejména ve způsobeném následku, respektive v tzv. změně na hmotném předmětu útoku, kterým je zde člověk. K závěru, že ublížení na zdraví je takové intenzity, že naplňuje skutkovou podstatu trestného činu, bude třeba posouzení všech významných skutečností, zejména jaká je povaha poruchy zdraví nebo jiného onemocnění, jaká je intenzita takové poruchy, jakých tělesných nebo duševních funkcí se porucha týkala a po jak dlouhou dobu, jakým způsobem byl znesnadněn obvyklý způsob života poškozeného atd. Jako přestupek Nejvyšší správní soud v minulosti posoudil například ublížení na zdraví v podobě modřin, nevolnosti a oděrek (rozsudek ze dne 22. 3. 2005, č. j. 4 As 56/2003-76) nebo kousnutí psem (rozsudek ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 As 40/2007-53; ke všemu viz Vetešník, P., cit. výše, s. 968-969).
54. *Znesnadnění obvyklého způsobu života poškozeného* zpravidla spočívá v omezení pohyblivosti (hybnosti) nebo dokonce v upoutání na lůžko nebo v jiném klidovém režimu, v tělesné bolestivosti, zvýšené tělesné teplotě nebo v horečkách, v užívání léků, zejména pokud jde o jejich vedlejší negativní účinky, v pracovní neschopnosti apod. Má to za následek omezení různých složek obvyklého způsobu života nemocného. Jak po pracovní, společenské, kulturní, sportovní, tak i zábavní stránce [Šámal, P. § 122 (Ublížení na zdraví

a těžká újma na zdraví). In: Šámal, P. a kol. *Trestní zákoník*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1316].

55. Pokud jde o to, že ublížení na zdraví *vyžaduje lékařské ošetření*, je třeba vycházet z toho, že není důležité, zda skutečně k lékařskému ošetření došlo, poněvadž se poškozený k takovému ošetření dostavil, ale zda u zranění nebo jiného onemocnění, které poškozený utrpěl, obvykle pravidelně k takovému ošetření dochází. Bude-li se tedy jednat o takovou újmu na zdraví, nebude záležet na tom, že si zranění, které svou povahou je ublížením na zdraví, poškozený ošetřil sám, či ho ponechal bez lékařského nebo jiného ošetření, aby se vyhojilo přirozenou schopností organismu. Záleží na objektivní potřebě lékařského ošetření. Nejen ve formě např. vyčistění a obvázání rány při řezném poranění ruky, ale i z hlediska stanovení diagnózy a způsobu léčby (např. k diagnostikování otřesu mozku a stanovení klidové léčby; srov. Šámal, P., cit. výše, s. 1317).
56. Ke všem těmto základním znakům skutkové podstaty přestupku ublížení na zdraví by měl spisový materiál obsahovat důkazy, z nichž plyne skutkový základ věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
57. Správní orgány v této věci vycházely hlavně ze svědeckých výpovědí rodiny A. a sousedky T. Oba správní orgány odkázaly i na fotografie sestry poškozeného. Městský úřad citovali i z první zprávy MUDr. M.
58. Podle skutkové věty rozhodnutí městského úřadu z těchto důkazů vyplynulo, že se žalobce přestupku „dopustil tím, že jinému ublíží na zdraví (sic!), když úmyslně dne 11. 5. 2021 v době kolem 19:05 h veřejně a na místě veřejnosti přístupném, na místní komunikaci poblíž rodinného domu č. p. X v obci Radešín, okr. Žďár nad Sázavou, po předchozí slovní rozepři fyzicky napadnout (sic!) P. A., nar. X, kterého oběma rukama uchopit za krk a začít jej škrtit, čímž mu měl způsobit (sic!) natažení vazů a pohmoždění svalů krční páteře, které si vyžádalo ošetření na chirurgické pohotovosti v Nemocnici Nové Město na Moravě a následné léčení.“
59. Tato skutková věta zřejmě vznikla jejím nepřesným zkopírováním z oznámení o zahájení přestupku. V něm se ovšem hovoří o pouhém podezření na počátku přestupkového řízení. Proto skutkové věty v této fázi řízení znějí jinak a za pomoci slovesa „mít“ popisují pouze pravděpodobný – tedy stále ještě nejistý – děj. *Takovou podobu ovšem nemůže mít výrok o vině ze spáchání přestupku*. V něm naopak správní orgán musí „na tvrdo“ sdělit, co se stalo. A ne, co pouze „měl spáchat“ obviněný.
60. Kromě gramatické nepřesnosti (tvar použitých sloves, ať už jde o jejich čas či jejich ponechání v infinitivu) městský úřad vlastně ani nerozhodl, že žalobce způsobil poškozenému natažení vazů, které vedlo k pohmoždění svalů krční páteře, potřebě ošetření a následnému léčení. Podle městského úřadu to žalobce pouze „měl způsobit“. Podezření se však nerovná shledání viny. Už zde se tedy městský úřad utnul. A žalovaný ho v tomto směru neopravil. Jde každopádně spíše jen o nepřesnost v psaní než o kriticky důležitou vadu, pro kterou by musel rozhodnutí správních orgánů zrušit. Současně však šlo o první indicii o pečlivosti postupu městského úřadu.
61. V čem už se poté městský úřad i žalovaný dopustili vady, pro kterou musel krajský soud zasáhnout, byl způsob, jakým odpověděli na otázku, zda příčinou stavu krku poškozeného zachyceného na fotkách jeho sestry a vyšetřovaného MUDr. M. mohlo opravdu být

zhruba minutové rdoušení žalobce. Důkaz o tomto rdoušení plyne z výpovědi poškozeného, jeho rodiny a sousedky T.

62. Právě z výpovědi sousedky T. ovšem podle krajského soudu vyplynulo zrnko pochybností o průběhu šarvátky. Řekla totiž, že na žalobce během rdoušení nikdo nesahal. A. podle ní jen říkali žalobci, ať poškozeného pustí. Neurčitě pak řekla, že se ho snažil zachránit otec poškozeného. Také podle sousedky T. říkal žalobci, ať poškozeného pustí, že se na něj bojí kdokoliv sáhnout. Dodala, že na žalobce nikdo nesahal. Po chvílce žalobce poškozeného pustil. To neodpovídá tvrzením rodiny A., že se otec a sestra poškozeného pokoušeli poškozeného ze sevření žalobce vymanit.
63. Další zrnko pochybností pak po pravdě podle krajského soudu vyplývá z fotografií sestry poškozeného. Krajský soud po jejich shlédnutí čistě na první dojem také nenabyl jednoznačné přesvědčení, že jsou na krku poškozeného vidět následky rdoušení. Kladl si otázku, zda by rdoušení rukami opravdu vytvořilo takový souvislý pás zarudnutí. Pochybnosti soudu ještě zesílily obě zprávy MUDr. M. První z nich sice zmiňuje ve svém závěru distorzi krčení páteře a *torticollis*. Jako možnou příčinu vzniku zarudnutí krku ovšem označuje slunce. MUDr. M. přitom nezjistil přítomnost jakýchkoliv hematomů. Poškozený pak odmítl infuzi, dostal doporučení brát základní léky proti bolesti a doporučení týden nosit krční límec. Ve své druhé zprávě MUDr. M. opět popsal možné spálení slunečním zářením a dodal, že u poškozeného nebyly patrné stopy po prstech či dlaních. Zmínil také, že zranění omezila obvyklý život poškozeného minimálně. Nevěděl o žádných komplikacích, ani trvalých následcích.
64. Krajský soud musí souhlasit se žalobcem, že tyto pochybnosti mohl rozptýlit (nebo potvrdit) jen odborník. Jak krajský soud, tak žalovaný ani městský úřad nedisponují potřebnými odbornými znalostmi, aby dokázali posoudit, co tedy *nade vší pochybnost* bylo příčinou stavu krku poškozeného. Jediný odborník, který poškozeného v relevantní dobu viděl a ošetřoval, rdoušení jako jednoznačnou příčinu nestanovil. Naopak o tom zapochyboval, pokud píše o možné insolaci.
65. Městský úřad nicméně uvedl, že z fotografií krku poškozeného je zřejmý škrábanec na pravé straně krku a rudé skvrny nepravidelných tvarů po celé ploše krku. Ty podle městského úřadu odpovídají mechanismu útoku a popisu celého napadení svědky i poškozeným, tedy že se přihlížející snažili „dostat“ ruce žalobce z krku obviněného. To za prvé zpochybňuje výpověď sousedky T. A za druhé jde o závěr, který předmětné fotografie podle krajského soudu jednoznačně nepodporují. Městský úřad to vlastně jen konstatuje, aniž by to ale z daného podkladu *nade vší pochybnosti* plynulo. Takové konstatování by právě mohl vyřknout jen odborník s potřebnými medicínskými znalostmi, na kterého se ovšem městský úřad neobrátil.
66. Pokud jde o sluneční záření jako možnou příčinu zarudnutí krku poškozeného, bylo podle městského úřadu třeba dát slovo insolace do kontextu. Ve zprávě se uvádí „krk se zarudnutím, ale difuzně, v okolí límce, dáno spíše insolací“. Z toho podle městského úřadu nevyplývá, že červené skvrny na krku poškozeného na jisto způsobilo spálení od slunce. Co však z lékařské zprávy vyplývá je to, že poškozený utrpěl distorzi C páteře a *torticollis*.
67. Krajský soud s městským úřadem souhlasí, že kontext je důležitý. Nemůže však souhlasit s perspektivou, kterou zaujal. Otočil totiž celou tuto otázku „naruby“. Ano, MUDr. M.

neuzavřel, že jistou příčinou zarudnutí krku poškozeného bylo sluneční záření. To ale v celé této věci netvrdí nikdo. Jde naopak o to, že to nelze vyloučit, protože jde podle lékaře M. o *možnou příčinu*, jestliže zmiňuje, že ho způsobila spíše insolace. Je třeba připomenout slova Nejvyššího správního soudu, že pokud existuje pochybnost, tj. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se skutkový děj odehrál jinak než způsobem, který naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spácháním přestupku v úvahu.

68. Městský úřad pak sice uvádí, že červené skvrny na krku poškozeného nejsou jednolité, okraje jsou nepravidelné (zvlněné) a rozhodně nekopírují hranici límce oblečení. Kromě toho, že skvrny jsou na přední i zadní části krku městský úřad zdůrazňuje, že na pravé straně krku je viditelný škrábanec. Je podle něj nepravděpodobné, že by se pouhá popálenina od slunce na kůži projevila tímto způsobem. Zde městský úřad může mít hypoteticky i pravdu. Krajský soud nejenže na první pohled nenabyl jistě přesvědčení, že zarudnutí krku způsobilo rdoušení, současně se mu ale také čistě laicky zdá zvláštní, že by se spálení od slunce projevilo právě takhle. Příčina stavu krku na fotografiích sestry poškozené je v očích krajského soudu jednoduše nejasná a nejednoznačná.
69. Aby si všichni mohli být jistí, že stav krku poškozeného znázorněný na fotkách jeho sestry způsobilo rdoušení žalobce, musel by to městský úřad opřít o určitý odborný názor, ať už v podobě odborného stanoviska či znaleckého posudku. Při pohledu na onen škrábanec se totiž nabízí i jeho možný vznik v důsledku rychlého zatažení za triko, které poškozený měl, které mohlo poškozeného následně i vícečetně „popálit“ během šarvátky, pokud by žalobce za něj poškozeného držel a rychlými pohyby s ním trhal. Ano, krajský soud spekuluje, napadá ho to při pohledu na fotografie a neví na jisto, jestli tomu právě takto bylo. To ovšem platí i pro slova městského úřadu o daném škrábanci. Názor odborníka by podobným spekulacím mohl zabránit.
70. Městský úřad pak odmítl vyjít z odborného vyjádření, protože vycházelo pouze z lékařských zpráv a popsaného děje úrazu. Nelze ovšem opomíjet, že přestupkové řízení bylo zahájeno na počátku října 2021. Orgány činné v trestním řízení předtím nenechaly pořídit znalecký posudek. Jen se obrátily na MUDr. M., který jim poskytl svoji druhou zprávu, v níž potvrdil závěry své první zprávy. A na podzim roku 2021 už žádný odborník, jenž by mohl posoudit zranění poškozeného, nemohl mít jinou možnost než vycházet z fotek sestry poškozeného, popsaného děje a lékařských zpráv. Městský úřad tedy podle krajského soudu měl ve vztahu k odbornému vyjádření dvě hlavní možnosti: buď z odborného vyjádření vyjít. Anebo si obstarat vlastní odborný podklad, který by závěry odborného vyjádření potvrzoval či vyvracel. Pokud se však pokusil dát odborné vyjádření bokem na základě důvodů, které použil, nepostupoval při práci s tímto podkladem předloženým žalobcem správně.
71. Žalovaný pak na toto téma uvedl, že žalobcovo sevření oběma rukama krk poškozeného potvrzuje i pořízená fotodokumentace, ze které jsou patrné červené otlaky téměř po celém obvodu krku poškozeného. Podle žalovaného je argumentace, že toto červené zbarvení kůže způsobilo slunce, absurdní. Zarudnutí kůže na krku těsně pod bradou způsobené sluncem podle něj snad ani není možné. Přicházelo by v úvahu, jen pokud by se poškozený opaloval vleže na zádech, ale potom by toto zarudnutí bylo po celé přední části krku.

72. Žalovaný ovšem pomíjí, že jde o argumentaci založenou na první zprávě MUDr. M. A pokud to nepominul, pak tedy *staví svůj laický názor nad odborný názor* jediného lékaře, který toho osudného večera poškozeného viděl a ošetřoval. Aniž by žalovaný vysvětlil, odkud čerpá své vlastní odborné znalosti, jimiž by závěr MUDr. M. vyvrátil. Kromě toho žalovaný zapomíná, že i pokud by ona „sluneční argumentace“ neobstála – což může být pravdou, ale to by musel říci odborník – tak to neznamena, že příčinou onoho zarudnutí bylo právě rdoušení žalobce. To neplyne ani z konstatování žalovaného, že z fotodokumentace jsou patrné červené otlaky téměř po celém obvodu krku poškozeného. Výše popsané pochybnosti tedy žalovaný také nijak nerozptýlil. A krajský soud musí zopakovat, že by k tomu bylo zapotřebí zejména určitého odborného podkladu.
73. Nadto má žalobce pravdu, že žalovaný nezareagoval adresně na jeho odkaz na odborné vyjádření. Jen nepřímě se podstaty odborného vyjádření dotýká výše shrnutými slovy, že fotodokumentace potvrzuje sevření krku poškozeného rukami žalobce. Pak lze ovšem jen zopakovat, co krajský soud uvedl v předchozím bodě. Žalovaný tím staví svůj laický pohled nad názor odborníků, v tomto případě tedy už i nad názor vyjádřený v odborném vyjádření. Aniž by to však odůvodnil s oporou v jakémkoliv odborném podkladu.
74. Podle krajského soudu tedy nadále existují pochybnosti o tom, zda žalobce opravdu uchopil poškozeného oběma rukama za krk a začal jej škrtit, jak tvrdí skutková věta rozhodnutí městského úřadu, což měla být příčina natažení vazů a pohmoždění svalů krční páteře, jež si vyžádalo ošetření na chirurgické pohotovosti v Nemocnici Nové Město na Moravě a následné léčení. Plynulo by to sice ze svědeckých výpovědí rodiny A. a sousedky T. Ale jen v případě, že by krajský soud vyšel velmi formálně a izolovaně pouze z nich a odhlédl by od fotografií sestry poškozeného i lékařských zpráv MUDr. M. Ty zakládají pochybnosti o skutkovém ději, jak ho stanovily správní orgány. Ty popsané pochybnosti nerozptýlily.
75. V duchu zásady *in dubio pro reo* proto krajský soud musel přistoupit ke zrušení rozhodnutí správních orgánů. I v přestupkovém právu totiž obdobně jako v právu trestním platí, že je lepší v pochybnostech zprostit obvinění deset vinných, než shledat vinu jediného nevinného.
76. V dalším řízení se tedy bude muset městský úřad zaměřit na pečlivější zjištění skutkového stavu, což se neobejde bez odborného podkladu k otázce možné příčiny stavu krku poškozeného, jak jej zachycují fotografie sestry poškozeného. Má více možností: 1) vyjít z odborného vyjádření, jež předložil žalobce, 2) vyžádat si vlastní odborné vyjádření nebo znalecký posudek, jehož předmětem bude hledání odpovědi na otázku, zda stav krku poškozeného na oněch fotografiích mohlo způsobit rdoušení žalobce, a zda příčinou znázorněného stavu krku poškozeného mohla být insolace. Tento odborný podklad by se měl též věcně vypořádat s obsahem zpráv MUDr. M. a odborným vyjádřením. A pokud by jeho závěr měl znít, že příčinou stavu krku poškozeného, jak jej zachycují fotografie sestry poškozeného, bylo rdoušení, pak by tento odborný podklad měl zprávy MUDr. M. a odborné vyjádření přesvědčivě vyvracet.
77. Jestliže tento odborný podklad za uvedených podmínek vyloučí, že by příčinou stavu krku poškozeného na fotkách mohlo být sluneční záření a naopak potvrdí, že ho způsobily ruce žalobce rdousící poškozeného, pak z toho bude městský úřad moci po skutkové stránce

vyjít a dále posuzovat, zda žalobce naplnil všechny výše vymezené znaky skutkové podstaty daného přestupku. Rozptýlily by se tím dosavadní pochybnosti o tom, zda opravdu žalobce poškozeného oběma rukama rdousil. A tento konkrétní skutkový závěr by již byl v kontextu svědeckých výpovědí rodiny Adamcových nade vší pochybnost jistý.

78. V opačném případě však městský úřad nebude moci pracovat se skutečností, že žalobce poškozeného rdousil, protože o ní v této fázi zejména kvůli fotografiím sestry poškozeného a zprávám MUDr. M. panují pochybnosti. Jako možnou eventualitu nelze vyloučit ani rekvalifikaci zjištěného skutku z pohledu skutkových podstat v § 7 zákona o některých přestupcích, pokud k tomu samozřejmě bude zjištěný skutkový základ dávat příčinnou oporu.
79. Žalobní námitky týkající se pochybení správních orgánů při zjišťování skutkového stavu tedy krajský soud shledal důvodnými.
80. Jak již výše krajský soud vysvětlil, nemá pak smysl se zabývat zbylými námitkami. Mohl by je věcně posoudit až na podkladě řádně zjištěného skutkového stavu.

### V. Závěr a náklady řízení

81. Krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného, protože skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje zásadní doplnění [§ 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního]. Rozhodnutí městského úřadu trpělo stejnými vadami, proto ho krajský soud zrušil také (§ 78 odst. 3 soudního řádu správního). Věc pak vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 soudního řádu správního).
82. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Výrokem II. tohoto rozsudku soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 11.228 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3.000 Kč za podání žaloby, z částky 6.200 Kč za dva úkony právní služby zástupce žalobce JUDr. Milana Vašíčka, MBA, spočívající v přípravě a převzetí věci podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu a podání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. K tomu je třeba připočíst paušální náhrady hotových výdajů v souladu s § 13 odst. 4 advokátního tarifu za dva úkony právní služby po 300 Kč a daň z přidané hodnoty ve výši 1.428 Kč.

### Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 22. února 2023  
Martin Kopa, v. r.  
samosoudce